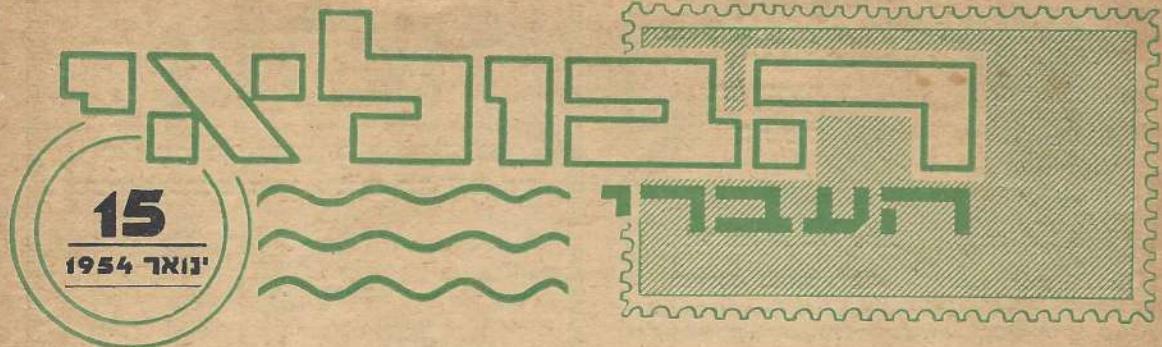

440/26380

בטעאון התאחדות אגדות הבולאים בישראל

נמכר הבול יקר ביותר בעולם

1885 ונמכר ע"י חברת "הארמור" לפני המלחמה קארויז מיניך רומני ניה ב-5000 יורות שטרליינר ב-1950 נמכר קארויז את הבול לחברה "הארמור-רוק" בניו-יורק, שהעבירהו לרשות קונגה אירופי (הידוע בשם "מד. ב.") בוחד עם שני בולים נדי-רים שערכיהם ואכטמפלר יקר שהפדר, במחיר כולל ישן 27000 דולר.

ה בול הנדר ביותר של אירופה ליגג צחוב (במקומות בחוד-ירקרק) נמכר לאספן קנדיג, תושב טורונטו במחair 36000 דולר. זהו המחיר הגבוה ביותר ששווים אי-פעם בעד בוג בוגה ח.שא"ה הקודם היה במושך שלושים שנה, בידיו הבוי המפורסם שעיננה הבריטית (1 ספט, 1856). הבול שנמכר עתה נתגלה בשנת

סדרת בולי דואר החדש

**The STAMP
of Israel**

7, Nordau St.

Haifa

"הבול"
ה "ישראל"

רחוב נורדאו 7

ח' פ' ח

Large Selection
in Israel stamps.

מיבחר גדול של בולי ישראל
ואירופה, במיוחד רוסיה.

Radio Repairs

תיקוני רדיו

רדיו באומגרטן

TEL-AVIV

תל-אביב

Ben-Jehuda str. 141

בנ'-יהודה 141

"בוליים"

תל-אביב, רח' שנקין 16, טלפון 62857.
כתובות למכתבים: ד"ר י. גוטלב, ת.ד. 4307 ת'א).

הערכה.

מכירה

וקניה

ה מכירה הפומבית הבאה (ה-6)

תיערכ בסיום חודש פברואר

בבית-החולות בתל-אביב

חומר מתאים למכירה השכעית

מתkill עד סוף חודש מרץ.

ה צ ט ד ד

לאלפים האוספים את בולי ישראל. מספר חובבי הבול גדול והולך מיום ליום בגלל ערכות התרבות
של הבולאות והסיפוק הרוחני שמוצאים בה.

אל תהסם יזתדר!

התחל באוסף בולי ישראל שהם בחזקת מסכת היסטורית לאומית רב-גונית.

השירות הבולאי לדרשותך

מוכן ומזמין להמציא לך את כל הבולים שבמחוזך ואת כל העתידיים להופיע, לרבות מעטפות
יום ראשון.

פונה אל השירות הבולאי לשים קבלת טופס הזמן קבוצה.

מדוע שותק שר' הדואר ?

יוטל לתוכך מיטח-סודום ובמקומות חילופים עם ח'ל'ל, בגיןו
המת侃לים על הדעת במצב הכללי של המלינה. וונראה
להתעסך אך ורך בבלויישראל. מצב כזה גורם לזרות-אפק,
העומדת בסתריה גמורה לר'חה ואופיה הקוסמופוליטים של
הبولאות. ומצב זה מכשיר את הקרע לספקולציה בבלוי
ישראל. לדבוננו,ربים מדי הבוואים, אשר — בבלתי ברירה,
אולי — עוסקים בסחררמר ש' בולויישראל במחרירות-פסחות.

המאמרם והוליכם ככל שהאויביקטים עוברים מידי.
היש פתרון לבעה ? יש. והתחedorות הצבעה עלייה
בפגישת נציגיה עם שר' הדואר ובתוכיר מפורט שהגישה
לדר' בורג.

היא הצעה לקבל לידיה את הבעורת הכללית על הילופי
הبولים בין אספניהם מוקמים לבון החירות בח'ל'ל. לפ' הנוגה
שהיה מקובל, מתוקפת המלחמה ועד לפני מלחמת-השנה,
בבריטניה. התהדרות לא התעלמה מן העיבדה. כי גם השיטה
זוatta לא היה אידיאלית וכי כבר בוטלה באנגליה עצמה.
אולם ההתחedorות היתה מוכנה להחחשב בך, שמדינת-ישראל
נתונה במצבי-הירחות לכלל, שאנו מאשר חילופים חפשיט
חלוטין. لكن הצעה, שכ' אספן «בונאיידה» יורשת לשולות
ולקבל מר' חדש בולים בהיקף, שיאפשר לו לפתח את האוסף
שלו. לפי הצעה זו היה נשאר בידי השטנות הפיקוח על
היצוא והיבוא של סוחרי בולים. ואילו לגבי האספניהם מוסדר
הבעורת של ציבור הבולאים מאורגן וואג'ך, שלא יקופחו
ורף לא יחרגו מסגרת המיכסה החדשית. בתוכיריה לשראדוואר
אך וככזה התחדרות בפרטיהם והצעה שיטה עילית לבקריה
החילופים. אפשר שהשיטה טובה ואפשר שאינה טובה כלכלה.

אבל היא הייתה עשויה לשמש, לפחות למשאותינו, והמו"מ הווה — לא התגהה, לדבוננו. חדשים ביבם עברו
מא הוגשה ההצעה והתזכיר ערו מונח מברתו של שר' הדואר,
אבן-אינזיל-הופכין. ד'ר בורג, שהבטיח, לאחר כניסה לתפקיד
קיודו הנוכחי, יחס של אהדה ותבנה לחביבתו המוצדקת של
ציבור הבולאים. טרם התגנה לעזין רציני בעיה המענית
אלפי אנשים בארץ. הוא לא נקט שם עמדה, לא חיבית ולא
שלילית. העניין, פשוט, «נדם».

ואנו את האמת נגיד : טרם התיאשנו.
אבל, אנו ארכוכיבים במקצת.

כי «מודט שלא תדר, משתדר ולא תקייב»...

ב משך החודש האחרון הוגש לכתימשפט בחיפה שת'־
tabiuot נגד אנשיים, שנאשמו במשלוות בולים ישראלים
לח'ול. במקורה הראשון טען חנש. כי שלח את הבולים
לארגנטינה, בתומרבך, כדי לקבל הблагות-ימוזן, על סמך מדעה
שנתפרנסה בעונזת. השופט מצאו חיב. אולם הסתפק
בערבות להתנגדות טובח בסך מאתים ל'.

המקורה השני, הקשור באדם שמי לא תפקיד אחראי בדואר, כי
המזר יותה, כי הנאשם אינו חדש במשלוות בולים בלבד, כי
אם גם בשימוש לרעה בחומרה-דואר, המשפט טרם הגיע
לקצו ועל כן עליינו להמנוע מהעדות לעצם העניין.

אין זה המקורה הראשון, ובנסיבות הקומות — בוודאי גם
לא השני, של משלוות בולים לח'ול בוניגוד לחוק. אל'ם,
העובד, שכשניהם המקירים האלה הגשו הטענות המשפטיות
נגד אנשיים, שבשם פניהם אין להגדלים כבוגלים «בונאיידה»,
шибיקשו להחליק בולים עם אספונים בח'ול — או מרת' דרשוין,
כי מחרימות-דרתים על-לעתם לדין אספן, שאינו להוט אחרי
דולרים או חבילות-מלוז, כי אם מעוניין בחשות בולים להשלמת
אוספה שאנו יכול להשיג בארץ.

מקדים אלה קrho אף כי בדרך כל נזוכה לביריות
משמעותם כלפי אספנים. שאנו ע' ביריות גבול הגוון ואיבם
מייאים ומיצאים בולים בנסיבות מסוימות. להלכה אסר'
בכל לשולות בולים לח'ול בלי רשיון. למעשה, מותר לאספן
לשולות בולים. שערכם אינן עולה על לירה אחת, בתנאי
שהשולוח קבל תשלום תמורה בולים מח'ול באוטי סכום. אולם
זהו נוהג שבחסד, ולא בנסיבות זה גם של ד'ר לו, העוסק בביטוח
טענות על יושרו האישי של ד'ר לו, העוסק בביטוח
החילופים אלה, הרי ברור, שאנו אינו אלא פקיד. הם כrho
לפעול בתוך המסגרת הצורה של ההוראה מגבהת ואין להאשים
אותו במסורפניהם. שמענו טעת על ד'ר לו מצד אספנים
שנפכו מהחלותייה, בהזדמנות זו או אחרת. יש מחרימות
על כה, כי הטיל עליהם כסות. אחרים מתלוננים על שחירתם
או עיכב משלוחיבלים שנעו ע' עבורה. יש הקובלים על
אפשרה, משומש שכ' מכתב ומכתב המגייע עבורה נפתח ממכס
בעוד שחבריהם מקלים בולים מה'ול לא תקללה ולא צורך
של עמידה בתור ביום שני בבורק... יש המתרעמים על
תקיפותו התיירה של ד'ר לו. אולם העובدة, שזונה לעיל,
כי בשום מקרה לא שמענו טענות אישיות כלפי הפקידי
המברך מוכיחה. כי לא אשם הא י'ש. כי אם אשמה הש' י'ת-ה.
השיטה, שלפיה מקבל האספן היישראלי בולים בח'ס-ד
ולא בוכות — היא העונגה תיקון. הדבר היה לצורך והותק
מאחר שנעשה יותר וייתר קשה להבדיל בין בולאים הוגנים
וכנים. ללא כוונות מסתוריות או כסופיות, לבן יהודים סתם.
השולחים בולים לח'ול, בציורה המתפרשת על פ' החוק
בחברחת כבודה, כי מטישת שיחתחים ופצע בראש ובראש
שונה, האספן הagan. כל מקרה ונגין של הברחה מחשיך
ומבאיש את ריחו של ציבור האספנין.

התחedorות אגוזות הבולאים בישראל הבדיקה מזמנ' בסכונה
הברוכה במצב הקיים. הרשות להתחלף עם אספנים בח'ול
היא הכרחית-קיים בולאות היישראליות. עליה לא נוכל לוותר.
אין זה בריא, לא לבולאות ולא למידנה, שהאספן היישראלי

לחברנו

דבר ניר

גובר התחedorות

ברכה לבבית להולדת הנכדה

התחedorות אגוזות הבולאים בישראל

בארגוני הבולאים

אגודה תל-אביבית לבולאות

קפה "פאסז", רח' אלנבי 111, ת. ד. 782

תל-אביב

הפגישות נערכות בכל
יום ב', משעה 8 בבוקר
ערבי יום שני מוקד
דשים לחיליפין.
שבתת-מ' 10 בבוקר.

השכמת אדר ו록 לעבודה תרבותית.

בכלל מגה-אורור ורע בשבועות האחרונות ששו חביבינו להוציאו אוספים מהתהווים (ובצדק) ולכנ לא יצא לפועל חלק מעבודתנו התרבותית. על כל הרצאה או צוגה נודיע באגודה ולכנ מתקשים החברים לבקר לעתים תכופות יותר במועדן.

פניה לחברים

אין ברצוני לחזור על דברים שנאמרו והודיעו לכל הצלחת מפעל הדירה תל-אביב בכל אחד ואחד. הפצת מוי התרמה, עד כה אינה מניה את הדעת. הנני לבקש להתאמץ ולכלב את הענין ברצינות. ישנות חבריים רבים שלא השתתפו בהפצת התומים.

אחרי הפצת התומים חלוקת פרסים.

באסיפה הכללית ב-16 נובמבר חולט, שככל חבר חייב לדרכוש לפחות מניה אחת. הנני לבקש מהחברים שלא להסתפק ברכישת מניה אחת ובאות יعرو לעצם, כי הדירה מתהה דירתנו וכל אחד ואחד ינהג מנגה.

בעניין המוני לפנות לחברים: ד"ר באום, מר גיזנפלד,
מר דינור (דינבורג), מר הו ומר ריטר.

י. אוקו

י"ר האגודה

אגודת הבולאים בנתניה

בליל שבת, 25.12.1953 נערך ב"בית-ירמו" בנתניה הרצאתו של ד"ר מ אופיר. לפני הרצאה הציגו חברי האגודה חלקים מעניים מאוספים. הקהל עבר משולחן לשולחן ושם השבבים מהמציגים. בלטו-aosפים לפוטו נושאים: מוסיקה — ח. שריער; ספורט — ח' דובי; מפות — ח. ליבוביץ.

פתח את הרצאה מר יהל בשם מחלקה התרבות והנוער. הוא העמיד לרשות האגודה את האולן הנגה. מר באומן, מזכיר האגודה, גולל בפני הקהל את התפתחות האגודה והפעולות הנעשות והושמדות להעשות למען הגדלת מספר חובבי הבולאות במקומם. ציין לשבה את מחלקה החנוך של עיריית נתניה. העשויה למען יצירת חוגים לבולאות בכל בית-הספר בעיר במסגרת "בית התלמיד" ומשתפת את האגודה בעOLELLA.

ד"ר אופיר, בהרצאתו המענית, ריתק את קהילת המאוזינים שעה ארוכה בסקירה מהקונגרס הבינלאומי בリストון.

למוסכיר אגודותנו

מר דוב ניר

ברכת חברים נאמנה
להולדת הנכדה

האגודה התל-אביבית לבולאות
העיר והחברים

תערוכות

חידוש. נגה חידש
"מרכז הבולים" בחתקי
נו באחד האלומות המ'
רווחים של "הבניין ה'
מרקורי", ברוחב אלנבי

94 בתל-אביב, מעין "תערוכה בולאיית מתודת".
"מרכז הבולים" שהוא העציר בbulletin' לבולאים בתלי-
אביב, הולך מחייב כל חיל, בהנחהם המוצלחת של ה"ה גרוועה
את ברקחים. בתוקופת קומו הקצרה של עסקם השכilio שני
השותפים להתחבב על לקוחותיהם הרובים, תווות ליחסם האדריכ-
גיישתם המsectorית הישרה והאגינות המקצועית.
התערוכה שארגנו עתה בסמור לחנותם איננה מיוועדת
לבולאים, כי אם לשאננים בולאים עדיין! כי רצוי שככל אספן
יביא לתערוכה זו את חבריו ומכוו, כדי לשכנעם להיות
לבולאים.

התערוכה שמה את הדגש על הערך החמרי של הבולאות
ועל הבוחון שהשיקע כספים בבולים, לעומת "סוברים",
دولרים וכיוצא באלה. הגם שהבולאי "בלב ונפש" יחולק על
גישה זו, אין להטעם מן המציגות. בתוקופתו המטריאלי-אלטיטית
הטרופה קשה לעשות נפשות חדשות לבולאות בעלי "לפתות" את
האשים עיי' ובבתה מועלות חמירות כלשהו. ואם אך יתחלו
להשكيיע כסף, חזקה עליהם שלפחות חלק מהם יעבור גם לב-
לאות רצינית, לשם.

התערוכה, המצטיינת בפלקטים, דיגרמות וציורים מעניינים,
עשה רושם נאה וכדאי לבקר בה.

Topical Collecting

New Field of Philately

Biggest Selection at

M. Markowicz

STAMPS

HAIFA

9, Herzl st.

אוסף נושאים

טטה הבולאות
חדש. מבחר
גדול ביותר אצל
מ. מרקוביין
בולים
חיפה
רחוב הרצל, 9

בּוֹלִי נַהֲרִיה

שְׁטָח דְּחָבֵל מַחְקָר

מַרְכָּז הַבּוֹלִים

ח.א. רח' אלנבי 94 - הבניין המרכזי
***** דָמָתָה *****

הזרמת הדמעות לאפנוי

מַנְדָּט וּיִשְׂרָאֵל

להשלים אופסיהם מן האוצר הפליטלי העצום שקיבלו
לפירוש, והכולל אובייקטים נדרים ביותר

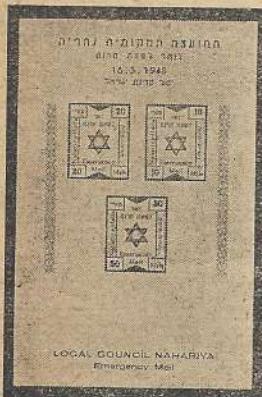
בן נמצא ברשותנו מלאי בלתי-שכיה של

שְׂוֹרִיעֵץ וּלִיכְטְּנֶשְׁטִין

STAMP CENTER

94, ALLENBY RD. [Basement] TEL AVIV

שני פסי-יעטו, צמדת-זוכרון זו נושאת למלחה כתובות בעברית:
"המוציאת המקומית נהריה, דאר לשעת חורום, ייסוד
מדינת ישראל", באבער שורות. למטה מופיעות כתובות באנגלית:
"המוציאת המקומית נהריה, דאר לשעת חורום". משום מה שכחו
להזכיר את יסוד המדינה גם באנגלית...

מצמדת הזכרון הורו
פסו עשרה אלף אכ"י
סמלרים וערכם כיום
בשוק מלירה עד לירה
וחצי. הוצאות נקבעו
בלתי מוחותם או יותר
בעו בחותמת הגליל ה-
מערבי המנותקת, דרכ' ה-
ים, גדרת 16 Mai 1948.
יש חלק מן הוצאות ש-
הodusso כשבני הערכיהם
הגבוהים מצד אחד, וה-
בול הבהיר בן 10 מא"י
וחכובות (שאף היא
בחוליה) מצד שני.

• ארגנטינה מכינה סידרה גדולה של בולי-ספרט לרוג'ן
המשחקים הפאנ-אמריקניים.

ה שנמשכה חודש ימים בדוק, מן ה-23 באפריל עד ה-23 במרץ 1948, היא אחת המעניות ביותר של תקופת-המעבר. הבורלים שחויזאה המועצה המקומית בתקופת נתוק הקשר היבשתי עדין אינם מן הקרים ביותר של אותה תקופה והחותמת של נהריה משמשות כר נרחב למחקר וצינוי, כפי שהUID רשימתו של ד. קפלר, שפורסמה באחד מגלווגותינו הקומתיים.

ב-25 לאפריל 1948, לפי הודיעת י"ר המועצה המקומית, שפורסמה יומיים לפניו, הוזאו נהריה שלשה טוגי בולים למשלו אדרות-דאך בדרך חיט לחיפה:

- בול בן 10 מא"י למשלו גלויות;
- בול בן 20 מא"י למשלו מכתבים;
- בול בן 50 מא"י למשלו מכתבים רשותים וחבילות קטנות.

מכל מכתב ש-he ביע נהריה באמצעות קשר זה ביתה המועצה 10 מא"י, שתשלומו אוشر ע"י הדבקת בול-הכנסה של המועצה. מן המשקים בגיל המערבי המנותק, שהסתיעו בשורתו דאר זה נגנו "דמירטירה" ובוחים פירארבעה. בול-הכנסה הוא בצע צחוב ונושא את סמל המועצה המקומית. מחירו בשוק ביום הוא 3-4 ל"י (על מעתפה). לאחר שאול המלאי של בולוי הכנסה בני 10 מא"י הוכנסו למזוודה בולים בני 11 מא"י בצע כרמילי.

ועתה נפנה לשולשת הבולים שהוכנו לעיל: החירות בש' לשתם שווה ורק הצעיים היו שונים: 10 מא"י — כחול; 20 מא"י — אדום; 50 מא"י — יrox. הכתובת "דאך לשעת חורום" נהריה — חפה והעריך הנקוב מופעים בעברית ובאנגלית.

גלוון הוצאה הראשונה, שהודפסה בחיפה והופיעה ב-25 באפריל 8 בולים מסודרים בצמדים הפטומים או רג'י ל' לים וגולדרים ע"י פסיבניים הוזאו ל-שוק 5000 סדרות, מהן 4000 קדורות ואלף לא ניקוב בלבד. קיימים בהוצאה זו בולים עם ניקוב חלקי וכן יש הדמיות כתופיות ופוגמות, סטיות-גילופה וшибושים-דפוס.

הוצאה השנייה, שהופיעה ב-16 ב' Mai, שונה אך כמעט מוקדמתה. בכתובת האנגלית הוחלפה המלה "פוסט" במליה "מייל". למלחה ולטמת הוכנס קישוט בצורה משולש שחור מוחלק ע"י קוים לבנים. הפעם הודפסו על כל גלוון ארבעה בולים בלבד. כל הוצאה הופיעה בily ניקוב.

ב يوم ההופעה ציינה המועצה המקומית מית את תקופת מדינת ישראל ע"י הוצאה דפי-זוכרון, שבה מודפסים שלושת הבולים על נייר אחוב, בצעיהם המקוריים בין

תוצאותיה הבולאיות של הדיוואציה בצ'כוסלובקיה

„Zaplazeno“ הוא חרת את האות הראשונה של המלה („שולם“, בציית) בכתב רגיל, אולם עמד על טענו שמשעה את ההגאה של אות זו ואת יתר האותיות כבר חרת כדבען. אלומן, נראה, כי אחרי האות הדריבית פקעה סבלנותו והוא חרת נקודה ספיטה. בהחותמת הופיעה, איפוא מלה מקוצרת, וזה, ללא ספק, המעניין ביותר ביותר מכל החותמות הדזרא של ימי ריפורטתיהםבע.

קוריוו מעוניין לא פחות גוזר במשרד הדזרא ברנו (ברין) 2. שם, כמו במספר משודיד, אדר אחריהם הציגו ליד האשנב את המכונת המשמשת להחחתת דריידפוס-ביסיטונות וקידס פונדנוציה של חברות גדולות שאין מושמשות בבולים הפקידה היהת גובה את דמייה של, מכונת את המכונת על הטכני המתאים וublisher את המעתפה דרכ' המכונת על המעתפה הופיעה. איפוא. הוחמת שאישרה את תשלוט דמי המשלוות. ברם, היו גם מכתבים עבים מלדי שאפשר יהיה להשכים بعد המכונת. הפקידה החתימה. איפוא, בחיתמת פיסתניר קלשטי והדביקה את פיסת-הניר עלי המכון. פיסת-נייר זו הייתה, למעשה, בול מלא מובן המלא, החתימה, נספ' על כך, גם בחותמת הדזרא של המשרד, למדך שפיסת-

שני ימי רשותנו

בנוגה דומה בחר גם פקיד הדזרא בcpf קאנזאשוב. הוא לשם במכונית-כתבה על גלינו ניר עם העתקות רבות. את הכתובת „דמיה-הזרא שלמו“. להלן גור את הכתבות והדביק את פיסת-הניר במקום בולים על המכתבים היוצאים.

ועוד יש להזכיר, כי במקומות אחדים השתמשו גם בחותמות בשפטות זר.ת. בעיקר „טאקס פרסי“ („דמיה-הזרא נגבו“) בצלופתית. לנראה משום שרצו להעיר את תשומתלב השירות הדזרא בארץות הורות שאילין נשלחו המכתבים. ליתר פשטות השתמשו רק בח. חמת הלועית. אלומן, לדוב הסתפקו פקיד הדזרא בצ'כוסלובקיה בהערות בכתבי.

לבסוף נזכר עוד את הפרט

שה המענינו של בולי „דמיה הזרא“ הצ'כוסלובקיים: ב- item>ים אלה הוזאו מכל מהדור ב-17 ביוני ועל סנפי הדזרא השו ניס הוטל להודיע להנחלת ראיית מה מלאי שנשאר ב- רשותם. אלם, כעבור ימים מספר, ב-29 ביוני הוכנסו אוֹתם בולים עצומים שנית למחוזר — על בסיס המطبع החדש. לסדרת „דמיה-הזרא“ הנוכחית של צ'כוסלובקיה הייתה, איפוא, פעמים „יום הופעתה-הרביעי“, חופה שאינה שכיחה כלל.

ש邏בינה פילאטליות נסתיימה אקובת-המעבר הצ'כוסלובקית ב-19 ביוני, כי בתאריך זה הופיעו הבולים הראשונים שהם היה הערך נקוב במטבע החדש. עם הופעתם מתבטל עריכם הפטאליאן של כל הבולים הקודמים.

כליכם זיבאואר

ל ריפורט-המטבע כמעט גוררת בעקבותיה תוצאות פילאטליות, המדגםות את מאורעות-הזמן בזורה ממשית יותר מאשר אספיק-מטבעת.

תיקוני-המטבע בגרמניה, הונגריה ובולגריה מוכחות טענה זו, ועתה נדון בזאתה הבולאית המעניינות של הדיוואציה הדרונגה בצ'כוסלובקיה.

ריפורטת-המטבע כנסה לתוקפה ב-1 ביוני 1953. לפיכך החלטת הממשלה והפרלמנט מתבטל מתאריך זה הפיקח על מזורי-העשיה וממון, אולם, ה-ctr (לרון) הצ'כוסלובקי הוחלף לפי שער של כתף חדש תמורת חמשים כתריט שנים. כל התעריףם, התשלומיים והמשכורות הקטנו להמשית. מוחר היה להוציא ולחשתחש בבולים שבמחוזר, אולם לפי היחס של החלפת-הכסף. וכך, למשל, היה לבול בן 3 כתרים ערך של 6 הילר בלבד. אך מאחר שלפי תקנות-הרידיפורמה הולו גם תעריף-הזרא עד כדי חמישית (מכבת שעלה, למשל, 3 כתרים מוקדם, עלה מעתה רק ב-60 הילר). נזכיר מצב, שבו צרכיך היה להדק על מכתבים בולים בשיעור גדרול פי ששרה מן התעריף הקודם.

מבחן רשות בפנים הארץ עלה, לפני הריפורמה, 8 כתרים לאחר שהמעריך הזרד לחמשית, היה, איפוא, מחירתה המשלה 1.60 כתרים בלבד. אבל מאחר שערך המטבע (והכל) הקטן חלק אחד מחמשים, הרוי שלבול בן 8 כתרים היה ערך של 16 הילר בלבד. ואת אומרת, שהיה צורך לביל את המכתב הוגש בעשרה בולים בני 8 כתרים.

הווילו התעריפים לחילול

שינוי-המה התחולל ב-8 ביוני 1953, כשהוילו תעופי הזרא לחילול לפני הריפרומה עלה מכתב רגיל לאחת מארצאות אירופה (עד 20 גרם) 5 כתרים. אחרי הריפרומה ירד התעריף ל-1 כתר. אולם מ-8 ביוני ירד התעריף ל-75 הילר בלבד, אולם כי צרך היה להדק על המכתב בולים ישנים (מלפני ה-1 ביוני) בסך 37½ כתרים. ברם, הוילת תעופי-הזרא פורסמה בעלון הרשמי של מיניסטריו-התובורה רק ב-16 ביוני 8- מכאן מסתבר, כי רוב המכתבים שנשלחו לחילול בימים ביזני (אויל גם משך ימים מס' ספר אחריכן) נשאו בולים למלילה מכתי הזריך החוקי. ברור, שהליך שגדל פי עשרה לפחות נוצר מחסור ניכר בבולים במשדר-הזרא שוגנים במזומנים. תהליך זה, כמובן בקשימם, הניע שורה של מושדי דזרא להסתיע באמצעים שונים.

המשגה של מנג'ל-הזרא

ברוב המקדים השתמשו בחותמות-גומי. משדרי-הזרא הציגו בחיתמת רגילה „שולם“ או „גפרען“, שנקנו בחנות למושדי-הכתבה כלשהו. או שהזמין חותמת במיוחד. הוא גם מקרים, שבהם הריבבו משדרי-הזרא המוקמים את החותמות בעצם. במקרים נידחים אידיע, שפקיד-הזרא טרחה והציג בו ידיו חותמת פרימיטיבית מחתיכת גומי או עץ. חיתמת זמנית מענימת ביטתול היהת בשימוש בעירה מושך-הפטאליאן. שם שכן פקיד-הזרא „העמאן“ שזכה להורות את החותמת, בכתמראה כלומר, באותיות הפותחות.

לכבוד "שלשת הגדולים"

טעות לעולם חזרה...

אחד הענפים החדשניים שהשתתפו מן הגזע המתרחב והולך טוויות. לא טוויות דפוס, שיבושים וכיווץ באלה, כי אם אש-גימ לשעה הצהיר, מתוך ברורתו או חוסר התשומת-ילב.

לסוג זה שיכים כמה וכמה בולים יוציאו. למשל בולי צraft ועליהם "מריאננה" ו/orret נגד כיוון הרוח; ארה"ב, סדרת הוכרון משנת 1893 — בכולן 1 סנט מגולח קולומבווס למשיעי ואילו בבולן 2 סנט פרוצ'ו עטרו זקן; פיליפינים, בול'הוכرون במלאות 50 שנה למותו של הגנרל פילאר — הדגל המתנוסס על הבול הוא המודרני, משנת 1946, אך לא היה כזה בשנת 1899.

אולם, בכך לא סגי, מי אינו מכיר את הבול האוטריישטי, תoco מסתכל איך מאוטריה התחתית, כשאנו הפקות? המשגה תוקן לאחר מכן. וכגראה, שקוולומבו גרם. בכלל, מיצמצם ביותר. הם נמכרים בלונדון במהירות שני שילינגים הוגו.

רק זה עוד חסר לנו...

בולים מן המאדים

לא, אין זו הוצאה של הד"ו באפריל: "רינגולן ניוו", שבונן אנגלי רציני טוען, כי קיבל מכתב הנושא בוג טן. המאדים! העתון אף פרט חילופים של המפעפה והבוג, המוכיח כי הבול הוחתום בחותמת של הדואר הבריטי, על הבול מופיע ציר של "אייס טו המארס" (בפרופיל) והכתובת "פלאנטיפוסט". המודוס המסתורי המודיע "בולים" אלה טוען במחתו, כי מושדי הדואר של כדורי הארץ חקרו "זה פאקטו" ב"בולי המאדים" והעבירו מכתבים שונים לתעדותם...

כabhängig אליים: בbold של המושבה הבריטית ס"ט קריסטוף הוא סוקר את האופק בשקפת מודרגונית, ואילו על אחד מבולי-ברצלוונה מתנוססים דגלי אניותיו ומפרשיין נגד כיוון הרוח...

ויש "פנצ'ר" מסווג זה גורם לתסוכות דיפלומטיות: הרי פובליקה של דרום-קוריאה הוציאה סדרה לבבורה האומת שגיהשו את עורתן למדינה המתבססת בדמה. בין היתר הופיע גם בול לכבוד איטליה. אולם, הציר שכש שבניתנים הפקה מזינה זו לריבובליקה, וציג את הדגל האיטלקי כשבמרוכזו הסמל המלכותי מן המחוור ובול חדש, "ריפורבליקני", בא מקומו.

ברם, נראה שאין מזל לדגל האיטלקי: לא מכבר הוציאה ברזיל בול בן 3,80 קרויזרים לבבורה "יום האומות המאוחחות" וגו — אותה שגיאיה עצמה. בין הדגלים המקיים את כורדי הארץ נראה ה"טריקולור" של איטליה עם הסמל המלכותי ה-אמל!

● בולי הקונסוליה הזרפתית בירושלים (1948) מוצעים ביום בלונדון במחיר 65 ליש"ט (איור מס' 2 ו- 3.5 ליש"ט) (איור מס' 3).

מן הראשון הודפסו 2000 אקסemplרים ומן השני 5000.

שלטונות הדואר בברמודה הרכיבו הדפס-רכב לכבוד ועידת "שלשת הגדולים" באי על שני בולים מן התקופה השותפת: 3 פנס ושילינג ורביע. הודפס מספר מצומצם ביותר. הם נמכרים בלונדון במהירות שני שילינגים הוגו.

טענות נגד "פרו יובנטומה"

"התנצלות בשם שוד על לייסינן" — כך מכנה אספן שווייצרי בಗלוון האהרון של "שווייצר בריפרנגן ציטונג" את החידוש שהידיש השנאה הדואר השווייצרי, בהזיאו קונטרא-ביבלים המכילים את בולי סידרת "פרו יובנטומה" לשנת 1953. התרעומת אינה קשורה, כמובן, בקונטרא-ביבלים שהם יפים, אם כי פה מוסדרים עצם וף לא צורות הבולים. סיבת החרטמרמות היא עובדה, שהקונטרא-ביבלים מכילים לא פחות מאשר "צמדים הפותחים" בהרכבים פחות או יותר שונים. וכי שמאחף שווייצריה אינו יכול, כמובן, להעת עלם מקומות האCMDים האלה.

אך לא עקא: הכרה פוטאלי לא היה בהדפסת ה"טטיבש" האלה. בצדך טוענים האספנים: תוספתה המחרה הchallenge על בול אחד בלבד ועליו תוספת מאז 1913. בתקילה הואה בול אחד בלבד ועליו תוספת של 5 סנט. כוון הגייעה תוספת-הסעד ל-45 סנט. ועתה בא הנטה-הדאר להוסיף על כך בהכריה את האספן לרכוש צמדים שאינם דרישים כלל, במחייר של 12 פרנקן!

אכן, שווייצריה נחשבת עדין ל"מדינה סולידית" מבחינה בוגאית. עד מתי?

● באיחור של ארבע שנים הוציאה עתה סולמיה האיטלקית בולים לבבך יובל U.P.U. שלשת הבולים נושאים את התאריכים 1874-1949. הערך הנקוב הכלול הוא שלשה סומאלטים (כ חמישים סנטים אמריקניים). באותו זמן הופיעה גם סידרה לibold הבול הראשון של סולמיה.

חג' 1952

פניות: בכל יוס ג', בר-
ברב. במעסדה קרימולובסקי
רח' בנ'-יהודה, 6, ח'א.

כינסה: לחברים בלבד או
מוזמנים בכתב.
המעוניינים — יפנו אל
המו"ר, מרד ליואו אלתר, רח'
חוקאל, 42, ח'א.

הודשות לחברים

התכנית לחודש הקרוב

- 12.1 — הרצאת א. פורת (אוסטריה העתיקה) לחברים
ומוזמנים.
19.1 — ערבי-חליפין.
21.1 — אספה כללית.
2.2 — ערבי-חליפין.
9.2 — סקירת-עתונות.

or invitations to Mr. Leo Alter, Secretary, 42,
Yechezkel St., Tel-Aviv.

CURRENT PROGRAMME:

- 12.1 — Talk by Mr. E. Porath (Austria, Classics)
for members and guests.
19.1 — Exchange evening.
21.1 — General meeting.
2.2 — Exchange evening.
9.2 — Press review.

המכירה הפומבית הגדולה ביותר
של

בולוי מנדט, מעבר וישראל

בארגונו והנהלו של מ. ג. ברנד

(ח'א, רח' אלנבי 119 (אצל קובלטקי); ת. ד. 275.)

תתקיימ ב-26 לינואר 1954 בשעה 6 בערב בבית החלוצות, רחוב המלך ג'ורג', 37, ח'א

**ISRAEL
Stamps**

O. Apteker

HAIFA

9, Hechalutz str.

בולי
ישראל
• א. אפטeker

חיפה

רחוב החלוץ 9

**Leo Better
HAIFA**

53, Herzl st.
The Stampdealer

FOR YOU

I buy kiloware Israel
& other countries

Founded in
Haifa, 1938

אוריה בחר

חיפה
רחוב הרצל
53
סוחר הבולים

נשביילר
אני קונה בולי
ישראל ואחרים
בכמה נס

נוסד בחיפה
בשנת 1938

• ב-"סדרת-הגשאים" השוטפת של אר"ב נתגלו 400
בולים בני דולר אחד, על נייר עם סימן מיידי. תגלית נדירה זו
ייתה לפנסציה הציבור הבולאים אמריקה.

NEWS FROM ISRAEL

The question of issuing picture-postcards, long under consideration has now entered a decisive stage. Recent trial-prints in photogravure were quite satisfactory, but there are

הסינורייה הידועה דליה
גם בצדורה סגולת

למעשן ניחוח האפשרות לבחור
בצדורה הסינורייה אהובתנו עליו

still minor technical problems to be solved.

Also being considered are reply postcards both for inland and foreign mail. The latter will facilitate correspondence with foreign countries.

It is not yet known what will be the consequences of the recent alterations of postal rates. As the inland letter rate is now 60 pruta, this denomination will probably crop up on one of the other forthcoming commemorative.

One of the most needed denominations — 25 pruta, for printed matter, is absent in the present definitive series. It's everybody's guess how the Post Office is going to fill this gap.

EXCHANGE WITH ISRAEL WANTED

W. J. SNOEK, Bandoeng str. 34,
Haarlem, HOLLAND.

RAY CARTON, 170. Collins Ave.,
Beaumont, Dublin, EIRE.

ANASTASSIA RAYEER, 609 W. 151
Street, New York 31; N. Y. U.S.A.
ROBERTO C. FERNANDEZ, Apartado
do 195, Bogota, COLOMBIA.

JEREMIAH MURPHY; 4, Mount
Prospect Park, Clontarf, Dublin,
EIRE.

J. R. SCHIETINGER, 202 — B Had-
don Hills, Haddonfield, New Jersey.
U.S.A.

BRIAN LEANEY; 9, Annadale Ave.
Fairview, Dublin, EIRE.

J. STIBICH, Malfattigasse 24/21,
Wien 12, AUSTRIA.

Y. WATERHOUSE; 3, Bruce Str.,
Leederville, W.A.; AUSTRALIA.

ROGER W. JOHNS; 47, West Glen
Crescent, Toronto 18; CANADA.

ד"ר מ. אופיר סיבנות-בריתות

ירושלים
רחוב בני יהודה 3685, תל. ח. 1066

תל אביב

רחוב לילינבלום 41, טלפון 62520

כל סוג בוטוח

letters or the spoken sounds (but he cannot have it both ways at the same time).

The system of "transliteration by letters" is widely used for scientific purposes. Very often the actual pronunciation of letters of extinct languages is disputed or entirely unknown. Nevertheless, the alphabetic transliteration is still possible and the learned reader of the transliterated text is able to interpret it.

This method, of course, is unsuitable for everyday's life. The owner of the English telephone directory, who knows the name of the person he wants to speak to, will find the correct number, if the name is transliterated so as it is heard. But it will be of very little help and sometimes the cause of much inconvenience, if spelling devices and other niceties of the original are "transliterated" into the second language. Everybody will be happy to find the number of Mr. Or on the same page of his directory, may the bearer of this name derive it from Hebrew אור (light) or עור (skin).

It is very gratifying that this workable system of transliteration was recently officially adopted. TAATIK LOAZI (Foreign Language Transliteration), a list issued under the authority of the Prime Minister's Office, gives the principles which shall be applied to future official transliterations, especially at the "Post Office, Telephone, Telegraph, Railways, Road Signs, Statistical Publications, Tourism, etc."

The new list is very much similar to the list issued by the Mandatory Government in 1931. The differences between Hebrew ב and ו, מ and ח, כ and ק, ט and ש have gone; mute ה and נ to remain unrendered; the sounds represented in Hebrew by ח, צ, כ, ש, צ, ק which have no equivalent in English spelling, are rendered by H, KH, TS, SH, respectively. This group will probably meet some opposition, but it is difficult to see what could have been done instead. Perhaps TZ would have been preferable to TS, as hereby such ugly forms as YITS-HAK could have been avoided. With a little courage the useless differentiation between נ and כ could have been eliminated and the much more important differentiation between ה and ח (now lost, by prescribing in both case the transliteration H) could have been restored.

These, of course, are minor points. Much more regrettable are the few cases where the

deserving authors of the above list could not find a way to suppress the understandable wish to exhibit their learnedness.

This concerns the ruling according to which each י will have to be marked by an apostrophe. What good it will do to a postman in Marseilles when he reads the marking 'ekron instead of Ekron, is another question.

Most doubtful is also the innovation that DAGESH HAZAK has to be symbolized by a double consonant. The authors themselves recognized the minor importance of this ruling by allowing transliteration as HASHEMESH (instead of HASHSHEMESH) and HATSOFE (instead of HATSTSOFE). It may be added that this is a case where the transliteration is more exact than the original, as everyday's Hebrew is written without "NIKUD" and does in no way render the DAGESH HAZAK. Also in pointed texts no distinction is being made between DAGESH HAZAK and DAGESH KAL. (*)

Our last objection concerns a question of correct Hebrew pronunciation, to wit: how correctly to pronounce Hebrew TSERE with YOD following. It is our considered opinion that the word SHERUT is pronounced in the same way whether it is written שירות or ש.ר.וּת. We also took pains to listen to the Scientific Secretary of the VAAD HALASHON whose pronunciation of בֵּית סְפִּיר is strictly BET SEFER and by no means BEIT SEFER. We regret, therefore, deeply that future users of the English directory will acquire a doubtful pronunciation of Hebrew TSERE, shared neither by the Scientific Secretary nor by the announcers of KOL YISRAEL. But we find some consolation in the knowledge that the pure principle of alphabetic writing was lost 2000 years ago, and that every author of a new spelling system will use it as a mausoleum for a part of his idiosyncrasies:

"אין כל חדש תחת השמש"

(*) Poor Mr. סְפִּיר who has to learn Hebrew grammar and find out whether his DAGESH is a HAZAK or KAL one, before knowing whether to spell his name SAPPIR or SAPIR.

ה בּוֹל אַי הָעֶבֶר
המו"ל: ש. שְׁמַיְאַלְבִּין, העורך: א. ג. שְׂרִיבֶר
כתובת המערכת: ת. ד. 1280, ח' א
דפוס א. מוסס. רח' פין 7, ח' א

stationery, road signs, maps, etc. The lists prepared by this board were at different times different in important details. It excelled in apostrophes of various shapes, diacritic marks, and contained even two new letters (for *N* and *Y*) not seen in any other language. The Post Office was most reluctant to accept these proposals, which, when they were adopted on postmarks and roadsigns, met with the extreme opposition of the public. Newspapers started to mock about names like N'TANYA, CFAT, RISON LECIYON, ZIXRON YA'KOV, etc. The blame was mainly concentrated on the Post Office which, however, could hardly be held responsible.

ALPHABETIC WRITING DURING THE AGES

Before entering into the discussion of the really difficult question as to how transliteration from Hebrew into Roman letters can be done, a short review of the origin of alphabetic writing might be indicated. It is regrettable that people in this country are so little mindful of questions on writing, not only because they tolerate a well-nigh insufferable situation in present-day Hebrew spelling, but particularly because they are under a unique historic obligation: As matters stand, everything indicates that Alphabetic writing was an invention of the Hebrew nation and more precisely of its Israeli branch.

Alphabetic writing is based on a simple principle: The same sound = the same sign (letter), different sound = different sign (letter). Unfortunately this principle was not understood by weaker heirs of the original inventor. It was watered down by introduction of questions of etymology, relationship between words differently pronounced, and simple nonsense; also by exaggerated „exactitudes”, capital and lower case letters, double forms of end letters, hyphens, apostrophes, accents, and what not.

Alphabetic writing not only quickly replaced the former existing writing systems like Cuneiforms and Hieroglyphics, but also spread to countries and languages which never before enjoyed any method of writing at all. The first countries to receive this blessing were the countries situated around the Mediterranean, from where it spread to the North, West, East, and South. Excepting the Chinese-Japanese hieroglyphic island, alphabetic writing is now in

use around the globe.

The Romans learned alphabetic writing from their Southern Greek neighbours. The earliest forms of Latin letters are identic with the Greek alphabet in use at Chalkis on the island of Euboea. The Roman alphabet in use during the first century can be considered as the climax of alphabetic writing. Never before in history, nor after, came the spelling system so near to the original principle, were the letters so beautiful, and were the characters so distinguishable and readable.

As the sounds represented by the Hebrew *יַחְיָה* were alien to the Romans, they did not devise characters for them in their alphabet. The sound of *ח* was rendered by CH (pulcher).

In the centuries following the classical age the Roman language underwent rapid alterations until it was split into the various Romanic languages. Unfortunately, the people who unhesitatingly spoke the new words, stuck to the old spelling, even if the outcome was pure nonsense. In addition, genuine and alleged relationships between words were brought in. This was done according to the prescriptions of learned professors who often knew little of their own language and still less of Latin and Greek, the accepted paradigms. This is why English words like could, island, delight, received their l, s, and gh, though these letters were never actually pronounced. (•)

However, the main fault of spelling systems like English and French is the ambiguity of certain letters. Main sinners in this connection are C, G, X, Z, and letter combinations like CH or GH, not to speak about the vowels, which in English already lost all connection with their original pronunciation.

THE GENTLE ART OF TRANSLITERATION

Were there two languages, both using perfect spelling systems, but differently shaped letters the transliteration could be reduced to simple replacing each letter of the first alphabet by its counterpart in the second. Matters are entirely different, where one or both languages deviate from the Principle. In the latter case, the transliterator has first to make up his mind whether to base his system on the written

(*) A false analogy with would, insula (French île), light, which at one time or other pronounced their l, s, and gh respectively.

HABULAI

January 1954
15

HAIVRI

OFFICIAL ORGAN OF THE UNION OF PHILATELIC SOCIETIES IN ISRAEL

Publisher: S. SCHMULEVITZ. Editor: A. N. Schreiber Editorial Address: P.O.B. 180, Tel-Aviv, ISRAEL

TRANSLITERATION ON OUR POSTMARKS

BY MOSHE BULAN

This article is dedicated to the future „Transliteration Board“ the Hebrew Language Academy.

Collectors specialising in postal history of this country are aware of the various spellings appearing on early Palestine postmarks. The first situation was made in 1931, when the mandatory government published a booklet introducing a unified system of transliteration. It was based on English spelling as far as consonants were concerned and, as to vowels, their Italian values were selected; that is to say, the letters A,E,I,O, and U appearing in transliterations of Hebrew or Arabic words, had to be pronounced according to their original Latin-Italian and not according to their modern English pronunciation. There were, of course, quite a few Hebrew sounds the transliterations of which caused considerable trouble. In general, however, the method of transliteration adopted in 1931 was consistent and readable, specially for readers with some knowledge of English.

FIRST ISRAEL POSTMARKS

The first Israel cancellation devices made their appearance in May 1948. Whilst the postmarks issued during the mandatory period were

English only, the new cancellors were tri-lingual, i. e. Hebrew, English, and Arabic. The postmarks prepared for existing post offices and agencies retained in their English part the former spelling. However, as soon as additional post offices were opened, more and more deviations from the mandatory method of spelling appeared. The first newly opened post office was at „Hakirya“. According to the mandatory spelling then officially still in practice, the spelling should have been HAQ-QIRYA. Another important alteration was introduced during this period, when English was replaced by French as the official foreign language of the Post office. That is why in 1950 such new postmarks as GALILEE SUPERIEURE (sic) came into use.

THE SECOND SERIES

Beginning with December 1950 a new set of cancellation devices were gradually replacing the first tri-lingual cancellors. Technically the main difference between the two sets of cancellors was that the date lines of the former were prepared in lead by linotype setting, while the latter have exchangeable steel slugs. Since early 1950 the Board for Transliterations affiliated to the Prime Minister's Office, under the chairmanship of Prof. Yevin pressed for a basic alteration of the existing method of transliteration and proposed the introduction of an entirely new system for use on postal markings, governmental